

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 9. marca 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Darmstadt – Nemecko) – RJ/Stadt Offenbach am Main

(Vec C-580/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Bezpečnosť a ochrana zdravia pracovníkov – Organizácia pracovného času – Smernica 2003/88/ES – Článok 2 – Pojem „pracovný čas“ – Čas pracovnej pohotovosti vo forme nepretržitej dostupnosti – Profesionálni hasiči – Smernica 89/391/EHS – Články 5 a 6 – Psychosociálne riziká – Povinnosť prevencie)

(2021/C 182/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Darmstadt

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: RJ

Žalovaný: Stadt Offenbach am Main

Výrok rozsudku

Článok 2 bod 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času sa má vykladať v tom zmysle, že čas pracovnej pohotovosti vo forme nepretržitej dostupnosti, počas ktorého pracovník musí byť schopný so svojou zásahovou uniformou a služobným vozidlom, ktoré mu poskytol zamestnávateľ, s využitím oprávnení spočívajúcich vo výnimkách zo zákona o cestnej premávke a v práve prednosti viažucich sa na toto vozidlo dostaviť sa na hranice mesta, v ktorom sa nachádza jeho služobný útvar, v lehote 20 minút, predstavuje v celom rozsahu „pracovný čas“ v zmysle tohto ustanovenia, len pokiaľ z celkového posúdenia všetkých okolností veci, predovšetkým z dôsledkov takej lehoty, a prípadne z priemernej pravidelnosti zásahov počas tejto doby, vyplýva, že obmedzenia uložené tomuto pracovníkovi počas uvedenej doby sú takej povahy, že objektívne a veľmi významne ovplyvňujú možnosť tohto pracovníka slobodne nakladať v tejto dobe s časom, v rámci ktorého sa od neho výkon práce nepožaduje, a venovať tento čas svojim vlastným záujmom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 372, 04.11.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 17. marca 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București – Rumunsko) – Academia de Studii Economice din București/Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Capital Uman – Ministerul Educației Naționale

(Vec C-585/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Bezpečnosť a ochrana zdravia pracovníkov – Organizácia pracovného času – Smernica 2003/88/ES – Článok 2 – Pojem „pracovný čas“ – Článok 3 – Minimálny denný odpočinok – Pracovníci, ktorí uzavreli viaceré pracovné zmluvy s tým istým zamestnávateľom – Uplatňovanie vo vzťahu k pracovníkovi)

(2021/C 182/15)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Academia de Studii Economice din București

Žalovaný: Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Capital Uman – Ministerul Educației Naționale

Výrok rozsudku

Článok 2 bod 1 a článok 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času sa majú vykladať v tom zmysle, že ak pracovník uzavrel s tým istým zamestnávateľom viaceré pracovné zmluvy, minimálny denný odpočinok, ktorý je stanovený v tomto článku 3, sa uplatňuje na všetky tieto zmluvy ako celok a nie na každú z týchto zmlúv samostatne.

(¹) Ú. v. EÚ C 406, 2.12.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. marca 2021 – Európska komisia/Maďarsko, Poľská republika

(Vec C-596/19 P) (¹)

(Odvolanie – Článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Štátna pomoc – Maďarská daň z obratu súvisiaceho s reklamou – Prvky určenia referenčného systému – Progresívna štruktúra sadzieb – Prechodné ustanovenie o čiastočnej odpočítateľnosti prenesených strát – Existencia selektívnej výhody – Dôkazné bremeno)

(2021/C 182/16)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Odvolaťka: Európska komisia (v zastúpení: V. Bottka, P.-J. Loewenthal a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Maďarsko (v zastúpení: M. Z. Fehér a G. Koós, splnomocnení zástupcovia), Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania, vrátane trov konania, ktoré vynaložila Poľská republika.

(¹) Ú. v. EÚ C 348, 14.10.2019.
